

[Hans Hansen (Rørby).]

for offentlige arbejder. Jeg synes som sagt, det vil være forkert, når det drejer sig om en så stor sag som ordningen af fjernsynet, at det ikke sker i fuld offentlighed, og således at hele folketinget kommer til at stå til ansvar for, hvad der sker.

Det kan være meget godt, at man nu tilsigter at skabe en slags statsfællesskab ved at lade lytterne betale gennem en licensforhøjelse, men man må huske, at det, de her betaler for, er noget, som halvdelen eller måske mange flere ikke får brug for, og jeg må gentage, hvad jeg sagde under behandlingen af lovforslaget om valg til radiatorådet, at jeg finder det aldeles urimeligt at lade lytterne betale forud for noget, de ikke kan få del i.

I det hele taget rejser spørgsmålet om offentlig drift i al almindelighed sig i denne forbindelse. Jeg er ikke optimist med hensyn til offentlig drift og offentlig ansvarlighed og offentlig økonomi. Vi har i overflod af beviser for, at det ikke former sig sådan, som man har planlagt det, og ser man på offentlige forretninger af en helt anden art, så viser det sig, at de næsten alle drukner i udgifter, underskud og pensionsbyrder, som de ikke kan frigøre sig for. Derfor synes jeg, der her ved sagens begyndelse er grund til at være opmærksom på, om vi ikke kan gå samme vej, som man er gået mange andre steder i verden, hvor fjernsynet er i høj grad udviklet, og gøre det mere forretningsmæssigt og lade det overgå til privat drift. Det er jo ikke sådan, at privat drift i al almindelighed vil komme til at kollideres med udviklingen, for det er en betingelse for privat drift at være i takt med udviklingen. Derfor vil jeg finde det rimeligt, når man går videre med sagen, da også at overveje at lade fjernsynet overgå til privat drift, for der er ikke tvivl om, at der er private, der vil påtage sig at løse denne økonomisk vanskelige opgave.

Jeg er ikke tilhænger af, at man lægger byrden over på folk, der aldrig får gavn af det, og det er det, der sker ved at pålægge lytterne denne afgift. Forudsætningen for at komme i gang er jo, at man forhøjer licensafgiften for radiolytning og derved får midler til udlån til fjernsynets start. Der er i øjeblikket efter ministerens oplysning kun ca. 900 licensbetalende ved fjernsynet,

og der er ingen, der ved, hvor stærkt udviklingen vil gå. Det beror, som jeg sagde før, på det økonomiske levestandardniveau i vort folk.

Det lød meget smukt med disse fremtidsperspektiver, men jeg synes, det i høj grad mindede om den gamle legende om konen med æggene. Der er ingen, der ved, hvad der sker. Det er smukt stillet op, men det er ikke sikkert, det holder. Man er bange for reklame, men man har på den anden side fremhævet, at de sønderjyske landsdele skulle være i første række, idet man derved mener, at man kunne gøre nationalpolitisk reklame, og det er vel nok noget, der med den udvikling, der er i øjeblikket, og hele den mentalitet, der præger befolkningen, falder ganske naturligt. Jeg vil ikke være bange for at muliggøre det for forretningslivet at reklamere, så der derigennem kan skabes naturlig økonomisk dækning, således at det offentlige kan aflastes. Jeg synes, det er en overvejelse værd, om man ikke kan gå den vej at overlade det til det private initiativ og fritage offentligheden for byrderne. Til syvende og sidst er de folk, det dér drejer sig om, efter alt at dømme tildels uansvarlige, det koster ikke dem noget, men den private mand, der har ansvaret for hele forretningens økonomi, han skal nok bestræbe sig for at være økonomisk. På det punkt synes jeg den offentlige administration har meget at lære af de private. Jeg synes, man skal betænke sig på at udvide hele den offentlige uansvarlighed. Offentligheden må jo til syvende og sidst hente pengene hos borgerne; der er ingen andre steder at hente dem.

Vi er klar over, at fjernsynet kan ikke og bør ikke standses, men det, det gælder om, er, at nå til en løsning i fuld offentlighed, så befolkningen er klar over, hvad det er, der sker med hensyn til fjernsynet fremover.

Peter Kristensen: Også jeg vil gerne takke den højtærede undervisningsminister for den interessante og klare redegørelse vedrørende det danske fjernsyn, som efter alle solemærker at dømme i de kommende år vil gå sin sejrsgang over landet.

Det er vel i første omgang en uløselig opgave at nå ud til de fjerneste dele af Danmark med fjernsynet, men det havde uægtelig været det rigtigste og retfærdig-